

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 189

гр. Варна , 17.06.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на седемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов
Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разглежда докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно гражданско дело № 20213000500273 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по по чл. 274, ал.1, вр. чл. 15, ал.2 от ГПК и е образувано по частна жалба, подадена от „Мат трейд България“ ЕООД, гр.Шумен, подадена чрез адв.И.З., против определение № 260166 от 17.03.2021 г. по гр.д. № 420/2020 г. по описа на ОС –Шумен, с което: е прогласена международна некомпетентност на българския съд да разглежда предявения от „Мат Трейд България“ ЕООД, срещу „BMW Bank „, GmbH, със седалище и адрес на управление в Република Германия, положителен установителен иск за собственост по отношение на лек автомобил „Порше,, модел „Панамера „, дизел 971, рама № WP0ZZZ97ZEL028637, евро 5, цвят бял, хечбек лимузина, както и съединения с него, при условията на евентуалност, ревандикационен иск за същата движима вещ, и е прекратено производството по тях; - оставени са без разглеждане, като недопустими поради липса на правен интерес, предявения от „Мат Трейд България“ ЕООД, срещу М. ИД. АЛ. положителен установителен иск за собственост на същия лек автомобил и съединения с него, при условията на евентуалност, ревандикационен иск за същия и е прекратено производството по тях; - и „Мат Трейд България“ ЕООД е осъден да заплати на „BMW Bank „, GmbH, Република Германия, гр. Мюнхен деловодни разноски в размер на 6 314.00 лева, от които 3 664.40 лева - за настоящото дело и 2 650.00 лева - за обезпечителното производство по в.ч.т.д. № 384/2020 г. по описа на ВАпС.

Жалбоподателят е изложил оплаквания за неправилност на обжалваното определение, поради нарушения на процесуалния закон, като е молил за отмяната му и за връщане на делото за продължаване на производството по него. Изложил е съображения за липсата на предпоставките за уважаване на отвода на ответника за неподведомственост на делото пред българския съд, както и такива за наличието на правен интерес от водене на иск

за собственост срещу М. ИД. АЛ..

„БМВ Банк“ООД/„BMW Bank“ GmbH/ е подал писмен отговор, с който е оспорил частната жалба и по съображения за правилността на обжалваното определение е молил за потвърждаването му и за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв.

Частната жалба е подадена в срок, от лице с правен интерес от обжалване на определението на окръжния съд като неизгодно за него, редовна е и допустима, а разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред окръжния съд е образувано по искова молба на „Мат трейд България“ЕООД, гр.Шумен, с която против „БМВ Банк“ООД /BMW Bank GmbH/, Република Германия и против М. ИД. АЛ. са предявени искове за собственост по чл. 124 ЗС и евентуални по чл.108 ЗС. Ищецът е поддържал, че придобил собствеността и владението на лек автомобил „Порше,, модел „Панамера,, дизел 971, рама № WP0ZZZ97ZEL028637, евро 5, цвят бял, хечбек лимузина по влязло в сила постановление за възлагане на движима вещ от 09.10.2019 г. по изп.д. № 20198760400622 по описа на ЧСИ Д. 3.а, рег. № 876 на КЧСИ. На 09.06.2020 г. и на осн. чл.84, ал.2 от ЗМВР автомобилът, ведно със свидетелство за регистрация и ключ за запалване е бил предаден от пълномощник на „Мат Трейд България,, ЕООД - М. ИД. АЛ. – на служители на РУ на ОДМВР – Търговище, предвид сигнал от властите в Република Германия за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на ИНТЕРПОЛ. Посочено било, че лекият автомобил бил незаконно отнет от „BMW Bank,, GmbH. Правото си на собственост и интереса от искове за собственост е обосновал с нормата на чл.482, ал.2 от ГПК и стабилитета на проданта, независимо от това дали длъжникът е бил неин собственик, както и със забраната за разрешаване на материални спорове за собственост в хода на процедурата по чл.84 от ЗМВР. С уточняващите молби е насочил искове за собственост и срещу М. ИД. АЛ. при твърдения, че на този ответник предоставил владението на процесния лек автомобил въз основа на предварителен договор за покупко-продажба и пълномощно за управление и че той го предал доброволно на органите на РУ на ОДМВР – Търговище, въпреки липсата на правомощие за това. С доброволното предаване на автомобила на органите на полицията, без да има това правомощие, последният се бил манифестирал извънсъдебно като негов собственик. Това обосновавало правния интерес да бъде установена собствеността му и спрямо втория ответник и в условията на евентуалност той да бъде осъден да му предаде вещта, в случай на позитивно решение по исковете на ищеца срещу първия ответник и връщане на лекия автомобил на доброволно предалия го на МВР М.А..

С подадения писмен отговор, ответникът „BMW Bank ,, GmbH, със седалище в Република Германия, чрез адв. Фикри е заявил възражение за неподведомственост на делото по предявените срещу дружеството искове на българския съд, с оглед разпоредбите на чл.4, ал.1 и чл.63, ал.1 от Регламент на ЕС № 1215/2012 г., както и за недопустимо съединяване на

исковете с искове, предявени срещу ответника М. ИД. АЛ..

Установено е по делото, че ищецът „Мат трейд България“ ЕООД е със седалище и адрес на управление в Република България, а ответникът „BMW Bank „ Gmb - в Република Германия, което сочи на граждански спор с международен елемент. Тъй като в международното правоотношение участват ищец и ответник, всеки с местоживееене в различна държава членка на ЕС, приложимият акт за определяне на компетентния да разгледа спора съд е Регламент/ЕС/ №1215/2012 на Европейския парламент и на съвета от 12 декември 2012г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела. Съгласно чл.4, ал.1 от същия при условията на настоящия регламент, искове срещу лица, които имат местоживееене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка, а съгласно чл.63, ал.1 за целите на настоящия регламент търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживееене в мястото, където се намира тяхното: а/ седалище по устав; б/ централно управление или в/ основно място на дейност. В настоящата хипотеза общата разпоредба на чл.4, ал.1 е приложима, доколкото претенцията против ответното дружество с така посочените в исковата молба основания и петитум не попада в нито едно от изключенията, предвидени в раздел от 2 до 7 на глава II и изключващи тази общата компетентност. Нормата на чл.4, ал.1, т.2 от КМЧП в случая не може да обоснове компетентност на българския съд, доколкото съобразно чл.3 от КМЧП неговото приложение е субсидиарно, съответно при наличието на цитирания регламент на ЕС относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, приложение намират разпоредбите на последния, а не на КМЧП. Не е налице и т.нар. мълчаливо учредяване на компетентност на некомпетентен иначе съд по чл.26, доколкото ответното дружество е депозирало молба по делото, за да оспори изрично компетентността на българския съд преди да му бъде връчван препис от исковата молба. Между страните не е налице и предвиденото в чл.25 споразумение за предоставяне на компетентност. Действително не е налице хипотезата на чл.27 от регламента за служебно прогласяване на некомпетентността, доколкото не се касае за изключителна компетентност по чл.24. Предвид горното и същата е прогласена от ШОС едва след своевременно направеното оспорване на международната компетентност от страна на ответника. Не намира приложение и нормата на чл.8 от регламента, доколкото между предявения против германското дружеството ответник иск и този, предявен против ответника българско физическо лице не съществува такава тясна връзка, че да е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства, т.к. двата иска не произтичат от едни и същи фактически обстоятелства. Уредената в раздели 3, 4 и 5 от регламента защитна компетентност се прилага само по отношение на точно определени категории договори и лица, и като изключение от общата компетентност не подлежи на разширително тълкуване, а и предявеният иск не е от тях. Затова неоснователни са наведените в настоящата жалба

оплаквания. Окръжният съд не е бил международно компетентен да разгледа предявения иск и производството в тази част е подлежало на прекратяване, в каквато насока е постановен и обжалваният акт.

Изложените от ищеца твърдения по иска срещу втория ответник, че А. предал процесния лек автомобил на органите на МВР доброволно, в качеството на купувач по сключен с дружеството предварителен договор за покупко-продажба и с предоставено пълномощно за управлението му, като с това действие демонстрирал извънсъдебно оспорване правото на собственост на ищеца върху вещта, не обосновават правен интерес от иска за собственост, доколкото изобщо не съставляват твърдения за оспорване от този ответник на правото на собственост на ищеца. Напротив, те са за наличие на предоставена представителна власт и действие съобразно същата и с оглед договорното провоотношение по предварителния договор. Няма твърдения, че ответникът е осъществил действия, с които да демонстрира претенциите си да свои вещта за себе си и да отрича правата на ищеца, включително ищецът не твърди, че той се е легитимирал като собственик на автомобила при предаването му на органите на МВР, а напротив – че е действал като негов пълномощник.

Затова и предвид липсата на обоснован правен интерес от иска за собственост срещу втория ответник, той е бил недопустим и също е подлежал на прекратяване.

Като е достигнал до идентичен правен резултат, окръжният съд е постановил правилен съдебен акт, който подлежи на потвърждаване.

С оглед резултата от настоящото производство и приключващия му характер, на ответното дружество се дължат и сторените от него разноски, които за производството пред окръжния съд следва да бъдат потвърдени, а за производството пред настоящата инстанция следва да бъдат присъдени в претендирания и доказан размер от 200 лв.

С оглед изложените съображения, Варненският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260166 от 17.03.2021 г. по гр.д. № 420/2020 г. по описа на ОС –Шумен.

ОСЪЖДА „Мат трейд България“ЕООД, ЕИК 204104169, със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.,„Съединение“№84, ет. 3, ап. 8, да заплати на „БМВ Банк“ ООД (BMW BANK GmbH), вписано в ТР на Германия при Окръжен съд - Мюнхен с уникален идентификационен №HRB 82381, със седалище и адрес на управление - Германия,

Лириенталале 26, 80939 Мюнхен, сумата от 200лв., представляваща съдебно-деловодни разноси за въззивната инстанция на осн. чл.78, ал.3 от ГПК. Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страните с частна жалба пред Върховен касационен съд при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____